4/5 1/

༄༅ ཀླུ་འབུམ་བསྡུས་པའི་སྙིང་པོ།

Klu ₒbum bsdus pai sñiṅ po.

Eine verkürzte Version des Werkes von den Hunderttausend Nâga's.

Tibetischer Text mit graphischen und kritischen Erläuterungen.

Inaugural-Dissertation

zur

Erlangung der Doktorwürde

der

philosophischen Facultät der Universität Leipzig

vorgelegt von

Berthold Laufer.

BERLIN 1897.

Druck von Gebr. Unger, Bernburgerstr. 30.

༄༅ ཀླུ་འབུམ་བསྡུས་པའི་སྙིང་པོ།

Klu $_o$bum bsdus pai sñiṅ po.

Eine verkürzte Version des Werkes von den Hunderttausend Nâga's.

Tibetischer Text mit graphischen und kritischen Erläuterungen.

Inaugural-Dissertation

zur

Erlangung der Doktorwürde

der

philosophischen Facultät der Universität Leipzig

vorgelegt von

Berthold Laufer.

BERLIN 1897.

Druck von Gebr. Unger, Bernburgerstr. 30

Seinen Eltern

zum Tage ihrer Silbernen Hochzeit

8. Januar 1898

in Liebe und Treue.

Vorwort.

Der hier vorliegende Text entstammt der in meinen Besitz übergegangenen Handschriftensammlung aus dem Nachlass des in Le leider allzu früh verstorbenen Missionsarztes Dr. Karl Marx und gehört trotz der Entstellungen, die er durch priesterlich-lamaistische Mache erfahren, der noch ganz verschlossenen Litteratur der Bonreligion an. Für alle näheren Angaben muss ich auf die vollständige Arbeit verweisen, die mit Einleitung, Übersetzung und Glossar demnächst in den Mémoires de la société finno-ougrienne zu Helsingfors erscheinen wird.

ཀླུ་འབུམ་བསྡུས་པའི་སྙིང་པོ ༎

I.

ཀླུ་འབུམ་དཀར་པོ་བཞུགས་སོ། །

། །རྒྱ་གར་སྐད་དུ། ཀཱ་མནཱདནམཧཱརཛེ། བོད་སྐད་དུ། གཙང་མ་ (fol. 1b) ཀླུ་འབུམ་དཀར་[2]པོ་ཞེས་བྱ་བའི་གཟུངས། དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། མི་མཇེད་འཛམ་གླིང་[3]འཇིག་རྟེན་ན། རྒྱ་མཚོ་དང་ནི་ཆུ་བོ་དང་། ཆུ་འགྲམ་མཚོའུ་ལྟེ་བ་དང་། འབབས་ཆུ་ལྡིང་ཀ་[4]ལ་སོགས་པ། རི་བདུན་རི་བྲག་ས་རྫོ་དང་། ལྗིང་དང་ས་དང་ཆུ་དང་ནམ་མཁའ་དང་། འབྱུང་བ་དེ་[5]དག་ཀུན་ལ་གནས་པ་ཡི། ཀླུ་རྒྱལ་འཁོར་དང་བཅས་མཆོད་པ་འདི་བཞེས་ལ། ཞེ་སྡང་སྡུག་[6]པའི་སེམས་ཀྱི་མ་བྱོན་ཅིག། ཁྲོ་གདུམ་ང་རོའི་སེམས་ཀྱིས་མ་བྱོན་ཅིག། བྱམས་དང་སྙིང་རྗེའི་སེ[7]མས་དང་བཅས་དེ་གཤེགས་སུ་གསོལ། དུས་གསུམ་བདེ་གཤེགས་བཀའ་ལ་ཉན་ཅིང་གཤེགས་[1]སུ་གསོལ། དཀོན་མཆོག་གསུམ་གྱིས་བསྟན་པ་ (fol. 2a) བསྲུང་བ་དང་། སོ་སོར་མཐུན་[2]པའི་རྫས་ལ་གཤེགས་སུ་གསོལ། ཞེས་སྤྱན་དྲངས་ལ་ཕྱག་བྱས་དེ་འདི་སྐད་དོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་[3]དགའ་བོ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་དཔལ་ལྡན་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་མཐའ་[4]ཡས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་གཟི་ཆེན་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་གཙུག་ན་རིན་[5]ཆེན་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་སྟོབས་བཟང་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་ཕྱུག་ལྷ་ལ་[6]ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་ཐར་པ་རིན་ཆེན་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་སྟོབས་ལྡན་ལ་ཕྱག་[7]འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་རྒྱན་

ཐོ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་འཁྱིལ་པོ་ཆེ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། [9]ཀླུའི་
རྒྱལ་པོ་གྲོད་དེ་རྒྱལ་པོ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་མ་དྲོས་པ་ལ་ཕྱག
fol. 2b འཚལ་ལོ། ཀླུའི་[1]རྒྱལ་པོ་རབ་བརྟན་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་གྲོད་དེ་
དཔལ་ལྡན་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་[2]དཔལ་འཕྲེང་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་སྟོབས་བཟང་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་སྟོབས་[3]ལྡན་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་ཨེ་ལེ་འི་འདབ་མ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་ཆུ་སྐྱེས་ལ་[4]ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་ཆུ་ལྷ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། དེ་རྣམས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ནས། རྒྱ་སྦྱིན་ཡོན་[5]གྱིས་བདག་པོ་འཁོར་དང་བཅས་པ་རྣམས་ཀྱིས། ཚེ་རབས་ཐོག་མཐའ་མེད་པ་ནས་དུས་འདི་ཡན་[6]ཆད་རྣམས་ཀྱིས། ཀླུའི་སྐུ་གསུང་ཐུགས་ལ་ལན་ཆགས་པ་མི་དགེ་བཅུ་གང་བྱས་པ་དེ་དག་ཐམས་[7]ཅད་བཏང་སྙོམས་ལ་གནས་པར་མཛོད་དུ་གསོལ། གཞིག་ཤིག་བྱས་པ་དང་། ཐུགས་ཐབ་བྱས་པ་[8]དང་། བརྡུངས་རྡེལ་བྱས་པ་དང་། ཕྲོག་པ་དང་། རྨོས་པ་དང་།
fol. 3a བརྟབ་སེམས་དང་། གནོད་སེམས་དང་། འདོད་ཆགས་དང་། ཞེ་[1]སྡང་དང་། ང་རྒྱལ་དང་། གདུག་སེམས་དང་། ངན་སེམས་བྱས་པ་ཐམས་ཅད་བྱུང་ཞིང་[2]དག་པར་གྱུར་ཅིག ཞིག་ཅིང་ནུབ་ཏུ་གསོལ། ཨོཾ་ནཱ་ག་ར་ཛ་ཨ་ནནྟ་སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ནཱ་ག་རཱ་ཛ་ཀ་རཱ་ཀོ་[3]ཊ་ཡེ་སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ནཱ་ག་རཱ་ཛ་ཝ་ལ་ག་སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ནཱ་ག་རཱ་ཛ་ཕུ་པ་ཉ་སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ནཱ་ག་རཱ་ཛ་ཀ་ཤ་ཡུ་སྭཱ་ཧཱ། [4]ཨོཾ་ནཱ་ག་རཱ་ཛ་བ་སུ་ག་སྭཱ་ཧཱ། ཨོཾ་ནཱ་ག་རཱ་ཛ་ཨ་ལ་ཀ་སྭཱ་ཧཱ། གཞན་ཡང་ཀུན་དགའ་བོ་ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་རྣམས་[5]ཀྱིས་རྩི་སྨན་གྱིས་གསོ་བ་ནི། འདི་ལྟ་སྟེ། ཐང་ལོ་དང་། སླུག་ལོ་དང་། རྨ་བྱའི་མདོང་དང་། གཟེར་དཀར་[6]ནག་དང་། སྦྲུལ་གྱིས་བླུགས་པ་དང་། དབང་པོ་ལག་པ་དང་། ཆུ་སྲིན་སྲེར་མོ་དང་། ཛ་ཏི་ཕ་ལ་དང་། [7]སྤོས་དང་། རྒྱ་མཚོའི་སྦུ་བ་དང་། ཨུ་ཏྤལ་སྔོ་དམར་དང་། རྒྱ་མཚལ་ཕྱོག་ལ་དང་། དུང་ཕོར་མདོག་བཟང་

[1]དང༌། ག་གུལ་དཀར་ནག་དང༌། སྙིང་ཞོ་ཤ་དང༌། ཧོ་རྒྱུས་བྱ་བལ་དང༌། བ་ fol. 3b
དམར་མོའི་འོ་མ་དང༌། ར་དཀར་[2]མོའི་འོ་མ་དང༌། ནག་གེ་སར་དང༌། དེལ་
དཀར་ནག་དང༌། ག་བུར་དང༌། གུར་གུམ་དང༌། ཙན་དན་དཀར་[3]དམར་དང༌།
ཀ་ར་བུ་རམ་དང༌། སྦྲང་རྩི་དང༌། དེ་རྣམས་ནི་ཀླུ་རྣམས་ལ་གསོལ་སུ་ཕུལ་ནས།
ཀླུ་རྣམས་ལ་མི་[4]འཛད་པའི་གཏེར་དང་ལྡན་ནས། མིག་གིས་མཐོང་ན་གཟུགས་
མཛེས་པ་དང༌། རྣ་བས་ཐོས་ན་སྙན་སྙན་པ་[5]དང༌། ཡིད་ཀྱིས་ཚོར་ན་དགོས་འདོད་
ཕུན་སུམ་ཚོགས་པའི་སྐལ་པ་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། ཏི་སྨན་གྱི་བྱེ་བྲག་[6]ཐམས་
ཅད་ཕུལ་ནས། རྒྱུ་སྦྱོར་བ་ཡོན་གྱི་བདག་པོ་རྣམས་ལ། རླུང་ལས་གྱུར་པའི་
ནད་དང༌། མཁྲིས་པ་ལས་[7]གྱུར་པ་རྣམས་དང༌། བད་ཀན་ལས་གྱུར་པ་རྣམས་
དང༌། འདུས་པ་སྤྱིའི་ནད་དང༌། ནད་བཞི་བརྒྱ་བཞི་ལས་[1]ཐར་བར་གྱུར་ཅིག། fol. 4a
ཚེ་རིང་བ་དང༌། དབང་ཐང་ཆེ་བ་ཞིག་ཅིག། གཞན་ཡང་ཀུན་དགའ་བོ། [2]ཀླུའི་
རྒྱལ་པོ་རྣམས་ཀྱི་སྐྲ་དང་ཁ་སྤུ་བྲེག་པ་ཐང་ལོ་དང་སླུག་ལོས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག།
ཀླུའི་ཡན་ལག་ཉམས་[3]པ་དབང་པོ་ལག་པས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་ལྤགས་པ་
ཉམས་པ་སྦྲུལ་གྱི་ལྤྱང × ། ཀླུའི་ཁྲག་ཉམས་པ་རྒྱ་མཚལ་[4]ཟྱོག་ལས་སོས་པར་
གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་སྨེར་མོ་ཉམས་པ་ཆུ་སྨིན་སྨེར་མོས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་
རྒྱུས་པ་ཉམས་པ་ཧོ་རྒྱུས་བྱ་བལ་གྱིས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་རུས་པ་[5]ཉམས་
པ་དང་པོར་མོ་དྲིགས་ཀྱིས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་ཚ་དང་ཆུ་སེར་ཉམས་པ་
རས་སྐྲད་དམར་པོས་སོས་[6]པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་རྒྱུས་པ་ཉམས་པ་ཛ་དེ་པ་ལ་དང༌
ཤ་དག་ཀྱིས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་མིག་ཞར་[7]བ་གཟིར་དཀར་ནག་གིས་སོས་
པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་ཀླད་པ་ཉམས་པ་རྒྱ་མཚོའི་ལྦུ་བས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག།
[1]ཀླུའི་སོ་དང་སེན་མོ་ཉམས་པ་ཀནྡ་པ་ཏེས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་ཤ་ཉམས་ fol. 4b
པ་བླ་གོར་ཞོ་ཤས་སོས་[2]པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་མཁལ་མ་ཉམས་པ་མཁལ་མ་ནི་

ཞུས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་ཚོལ་ཅམས་པ་[3]གུ་གུལ་དཀར་པོས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་ནད་ཁྲོལ་ཅམས་པ་ན་ག་གེ་སར་དང་། དེལ་དཀར་ནག་དང་། [4]གུར་གུམ་དང་། ཙན་དན་དཀར་དམར་དང་། ཀ་ར་དང་། བུ་རམ་དང་། སྦྲང་རྩི་དང་། ཞོ་དང་འོ་མ་དང་། [5]མར་རྣམས་ཀྱིས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། གཞན་ཡང་ཀུན་དགའ་བོ།

ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་འཁོར་དང་བཅས་[6]པ་རྣམས་ལ་མཆོད་མགྲོན་གྱིས་བྱེ་བྲག་ཐམས་ཅད་འབུལ་བ་ནི། འབྲས་བུ་ཆགས་པའི་རྩི་ཤིང་དང་། དྲི་[7]བསུང་ཆགས་པའི་ཤིང་དང་། ལོ་འདབ་ཆགས་པའི་ཤིང་དང་། ཀ་སྤུ་ར་དང་། ཅ་ལི་དང་། སྦྲང་གྲུན་[8]དང་། མེ་ཏོག་དང་། སྤོས་དང་། ཟེར་འབྲུ་དང་། སོན་འབྲུ་དང་། དར་ཟབ་དང་། fol. 5a ཟ་འོག་དང་། གཟུགས་[1]བརྙན་སྣ་ཚོགས་དང་། སྤྲོག་སྤོར་དང་། བགོས་བཟང་དང་། སྤྲིན་གཟེགས་སྣ་ཚོགས་དང་། [2]སྐྱེམས་འཕྲང་དང་། སྨན་སྣ་ཚོགས་དང་། དཀར་གསུམ་དང་། མངར་གསུམ་དང་། མཆོད་མགྲོན་གྱི་[3]བྱེ་བྲག་ཐམས་ཅད་ཕུལ་ནས། ཀླུ་རྣམས་ལོངས་སྤྱོད་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། [4]འོད་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། ཁ་དོག་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། གྲགས་པ་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། [5]གཟི་བརྗིད་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། སྟོབས་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། འཁོར་བརྒྱུད་དང་ལྡན་པར་[6]གྱུར་ཅིག། ཀླུ་རྣམས་འཁོར་འཕེལ་བ་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། མངའ་ཐང་ལོངས་སྤྱོད་ཕུན་སུམ་[7]ཚོགས་པ་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུ་ལོང་བ་རྣམས་མིག་གི་གཟུགས་མཐོང་བ་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུ་[8]ལྟོགས་པ་རྣམས་ཁ་ཟས་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུ་དབུལ་པོ་རྣམས་ནོར་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ fol. 5b [1]ཅིག། ཀླུ་ཆེན་པོ་རྣམས་ཡུལ་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུ་ཞ་བོ་རྣམས་འགྲོ་ཐུབ་པར་གྱུར་ཅིག། [2]ཀླུ་རྣམས་ལ་ནམ་མཁའ་ལྡིང་གིས། འཇིགས་པ་དང་། བྱ་ཁྱུང་གི་འཇིགས་པ་དང་། མིའི་འཇིགས་པ་དང་། [3]ཆུའི་འཇིགས་པ་དང་། ཆོས་རྒྱུན་གྱིས་འཇིགས་པ་དང་། གནམ་ལྕགས་ཀྱིས་འཇིགས་པ་དང་། བྱེ་ཆར་[4]མའི་

འཇིགས་པ་དང། བྲེ་མཚན་གྱི་འཇིགས་པ་དང། དཔག་བསོ་གྱིས་འཇིགས་པ་དང།
སྒྲིབ་པ་[5]ཐམས་ཅད་ལས་ཐར་བར་གྱུར་ཅིག། གཞན་ཡང་ཀུན་དགའ་བོ། ཀླུའི་རྒྱལ་
པོ་ཐམས་ཅད་ལ་རྩི་ཤིང་[6]ནགས་ཚལ་ཕུལ་བས། ཤིང་གཅན་བཅད་པའི་བུ་ལོན་ཁྲེར་
བར་གྱུར་ཅིག། མེ་ཏོག་ཐམས་[7]ཅད་ཕུལ་བས། ཀླུའི་ལོངས་སྤྱོད་སྣ་ཚོགས་དང་
ལྡན་ནས། བདག་དང་རྒྱ་སྐྱོར་ཡོན་གྱིས་བདག་པོ་[8]འཁོར་དང་བཅས་པ་རྣམས་ལ་
ཡང་གཟུགས་སྡུག་པ་རྣམས་མཛེས་པ་དང་བཟང་བར་གྱུར་ཅིག། [1]སྦྲོས་ཀྱི་བྲེ་བྲག་ fol. 6a
ཐམས་ཅད་ཕུལ་བས། དྲི་ཞིམ་པ་དང་ཡིད་དུ་འོང་བར་གྱུར་ཅིག། སྤྲིན་གྱི་བྲེ་[2]བྲག
ཐམས་ཅད་ཕུལ་བས། རླུང་དང་མཁྲིས་པ་དང། བད་ཀན་དང་ནད་དུ་མ་རྣམས་བཞི་
ནད་ལས་ཐར་བར་[3]གྱུར་ཅིག། འབྲུའི་བྲེ་བྲག་ཐམས་ཅད་ཕུལ་བས། སྒོ་ག་དང་ཙུ་
དང་ལོ་ཉེས་ཀྱི་སྡུག་བསྔལ་ལས་ཐར་བར་[1]གྱུར་ཅིག། རིན་པོ་ཆེ་སྣ་བདུན་ཕུལ་བས་
སྒྲོག་བསྐྱུ་བ་དང། དབང་ཐང་ཆེ་བ་དང། ཚེ་རིང་བ་དང། ལོངས་[5]སྤྱོད་ཆེ་བ་དང་
ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། དར་ཟབ་དང། བ་ཤོས་བཟང་ཐམས་ཅད་ཕུལ་བས། མ་རྟོགས་
པའི་ལོ་[6]ཏོག་ལ་ལོངས་སྤྱོད་པའི་དབང་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། དར་ཟབ་དང་སྨན་
སྣ་ཚོགས་ཕུལ་བས། གོས་ཀྱི་བྲེ་[7]བྲག་ལ་ལོངས་སྤྱོད་པའི་དབང་དང་ལྡན་པར་གྱུར་
ཅིག། ཟང་ཟིང་གི་སྦྱིན་པ་ཐམས་ཅད་ཕུལ་བས། མི་ནད་དང་[8]ཕྱུགས་ནད་ཐམས་ཅད་
རྒྱུན་ཆད་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུ་ལོངས་སྤྱོད་ཆེ་བར་གྱུར་ཅིག། ཀླུ་ལ་མཆོད་པ་ཕུལ་
བས། [1]འཛད་པ་མེད་པའི་ལོངས་སྤྱོད་ཆེ་བར་གྱུར་ཅིག། fol. 6b

གཙང་མ་ཀླུ་འབུམ་དཀར་པོ་འབྱོར་བ་དཀའ་[2]བ་རྒྱ་ལོ་ཙྪས་གདན་དྲངས་སོ།།

སརྦ་མངྒ་ལམ།། །།

II.

ཀླུ་འབུམ་ནག་པོ་བཞུགས་སོ། །

fol. 7a ། །རྒྱ་གར་སྐད་དུ། ཀྲ་ཥ་སན་ཏི་ན་མ་ཧྲ་ར་ཎི། བོད་སྐད་དུ། གཙང་མ་ཀླུ་
འབུམ་ནག་པོ[2]་ཞེས་བྱ་བའི་གཟུངས། དཀོན་མཆོག་གསུམ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།
ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་མཐའ་ཡས་ལ་ཕྱག་འཚལ[3]་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་འཇོག་པོ་ལ་ཕྱག་
འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་སྟོབས་ཀྱིས་རྒྱུ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི[4]་རྒྱལ་པོ་རིགས་
ལྡན་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་ནོར་རྒྱས་ཀྱིས་བུ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་
རྒྱལ་པོ་དུང[5]་སྐྱོང་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་པདྨ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་
རྒྱལ་པོ་བྱེ་བ་ཕྲག་ཁྲིག་བརྒྱ་ཕྲག་དུ[6]་མ་ལ་སོགས་པ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་
རྒྱལ་པོ་སོག་མ་མེད་པ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། དེ་ནི་ཀླུ་ལ་མཐོལ[7]་བཤགས་འབུལ་
བ་ནི། བདག་ཅག་འཁོར་དང་བཅས་པ་ལ། དེ་ལྟར་སྡིག་པ་བཤགས་པ་ནི། ཡང་
དང[8]་ཡང་དུ་བཤགས་པར་བསམ། བདག་ཅག་འཁོར་དང་བཅས་པ་རྣམས། སྐྱེས་
fol. 7b ནས་ད་ལྟ་ཡན་ཆད་དུ། [1]ཀླུ་ཡིས་རིགས་སུ་གྱུར་པ་ལ། གནོད་ཅིང་འགལ་བ་
བགྱིས་པ་མཐོལ་བཤགས་སོ།

ཀླུ་ཡིས་དེ་ནི་ཕོ་བྲང[2]་ནི།
མཚོ་ཆེན་དེ་ནི་མ་ཕམ་པ།
གཡུ་མཚོ་དེ་ནི་ཆེན་པོ་དང།
རྒྱ་མཚོ་ཆེན་པོ་གླིང་དཀྱུ་པ།

ཉེའུ་སེང་[4]དེ་ཉི་སྤྲིན་སོ་རྫུ།
བ་དམར་གླང་དམར་དི་རི་རི།
ངང་ངུར་མང་པོ་ལྡིངས་སེ་ལྡིང།
རྨ་བྱ་སྤྲ་སྤྲུག་ལྡབ་སེ་ལྡབ།
[1]རོལ་མོ་སིལ་སྙན་སི་ལི་ལི།།

དེ་ལྟ་བུ་ཡིས་པོ་བྲང་དུ།
བདག་ཅག་གིས་ཉི་མ་རིགས་པས།
མཚོ་རྫོགས་[5]པ་དང་གཉེན་བདང་སོགས།
མི་འཆབ་པ་ཉི་མཐོལ་ལོ་བཤགས།
གླུ་ཡི་པོ་བྲང་སེང་ཚལ་ཉི།
སྤྲུག་པོ་[6]སྤྲིང་མཚོ་ཁམ་ནས།
བ་དམར་གླང་དམར་དི་རི་རི།
ངང་ངུར་མང་པོ་ལྡོངས་སེ་ལྡོང།
རྨ་བྱ་སྤྲ་སྤྲུག་ལྡབ་[7]སེ་ལྡབ།
རོལ་མོ་སིལ་སྙན་སི་ལི་ལི།

དེ་ལྟ་བུ་ཡི་པོ་བྲང་དུ།
བདག་ཅག་གིས་ཉི་མ་རིག་པས།
མཚོ་[8]ཉི་རྫོགས་ཞིང་གདིང་དཀྲུགས་པས།
མི་འཆབ་པ་ཉི་མཐོལ་ལོ་བཤགས།
གླུའི་པོ་བྲང་འཚོར་སྐྱིལ་དང།
[1]མཚོ་རྫོགས་ཁྲིན་པ་བཞིག་པ་ནས། fol. 8a

བ་དམར་གླང་དམར་རི་རི་རི།
ངང་དུར་མང་པོ་སྐྱོང་སེ་[2]སྐྱོང་།
སྦུ་བྲུ་སྦྲུ་སྡུག་ལྷབ་སེ་ལྷབ།
རོལ་མོ་སིལ་སྙན་སི་ལི་ལི།

དེ་ལྟ་བུ་ཡིས་པོ་བྲང་དུ།
བདག་ཅག་[3]གིས་ནི་མ་རིག་པས།
མཚོ་གཉིད་དེ་ནི་གཞོབ་བདང་བ།
སེ་འཆབ་པ་ནི་མཐོལ་ལོ་བཤགས།
གླུ་རྒྱལ་[4]དེ་ཡི་པོ་བྲང་ལ།
ནེའུ་སིང་དེ་ནི་སྔོན་པོ་དང་།
པོ་བྲང་དེ་ཡིས་ངོས་བཟང་ལ།
བ་དམར་གླང་དམར་རི་རི་རི།
[5]ངང་དུར་མང་པོ་སྐྱོང་སེ་སྐྱོང་།
སྦུ་བྲུ་སྦྲུ་སྡུག་ལྷབ་སེ་ལྷབ།
རོལ་མོ་སིལ་སྙན་སི་ལི་ལི།

དེ་ལྟ་བུ་ཡི་པོ་[6]བྲང་དུ།
བདག་ཅག་གིས་ནི་མ་རིག་པས།
ནགས་ཀོག་ཤིང་ཆེན་བཅད་པ་དང་།
སིལ་བ་དང་ནི་ཡང་ལེང་ལ།
[7]བ་དམར་གླང་དམར་རི་རི་རི།
ངང་དུར་མང་པོ་སྐྱོང་སེ་སྐྱོང་།

རྨ་བྱ་སྤྲུ་སྤྲུག་ལྡབ་སེ་ལྡབ།
རོལ་མོ་སིལ་སྙན་[8]སི་ལི་ལི།

དེ་ལྟ་བུ་ཡི་ཕོ་བྲང་དུ།
བདག་ཅག་གིས་ཉི་མ་རིག་པས།
མཚོ་སྐྱོགས་པ་དང་གཞིབ་བཏང་[1]བ། fol. 8b
སི་འཆབ་པ་ཉི་མཐོལ་ལོ་བཞུགས།
ཀླུ་ཡི་ཕོ་བྲང་གངས་དཀར་དེ་སེ་ལ།
བ་དམར་གླང་དམར་དི་རི་རི།
[2]ངང་ངུར་མང་པོ་ལྡིང་སེ་ལྡིང།
རྨ་བྱ་སྤྲུ་སྤྲུག་ལྡབ་སེ་ལྡབ།
རོལ་མོ་སིལ་སྙན་སི་ལི་ལི།

དེ་ལྟར་ཀླུའི་ཕོ་བྲང་དུ།
[3]བདག་ཅག་གིས་ཉི་མ་རིགས་པས།
མཚོ་ཀློགས་པ་དང་གཞིབ་བཏང་བ།
སི་འཆབ་པ་ཉི་མཐོལོ་བཞུགས།
[4]ཀླུ་ཡི་ཕོ་བྲང་སྤུང་རི་སྤོང་པོ་ལ།
བ་དམར་གླང་དམར་དི་རི་རི།
ངང་ངུར་མང་པོ་ལྡིངས་སེ་ལྡིང།
རྨ་བྱ་སྤྲུ་[5]སྤྲུག་ལྡབ་སེ་ལྡབ།
རོལ་མོ་སིལ་སྙན་སི་ལི་ལི།

དེ་ལྟ་བུ་ཡིས་ཕོ་བྲང་དུ།
བདག་ཅག་གིས་ནི་མ་རིགས་[6]པས།
གཡའ་རི་དེ་ནི་སྔོན་པོ་དང་།
བྲག་གསེབ་དེ་ནི་ཤིང་སྨུག་པ།
མི་འཆབ་པ་ནི་མཐོ་ལོ་བཞུགས།
[7]ཀླུ་ཡིས་ཕོ་བྲང་གཡུ་མཚོ་སྔོན་པོ་ལ།
མ་དྲོས་པ་ཡི་མཚོ་ཆེན་ལ།
བ་དམར་གླང་དམར་དེ་རི་རི།
ངང་[8]ངུར་མང་པོ་ལྡིངས་སེ་ལྡིང་།
ཙ་བྲ་སྤྲུ་སྤྲུག་ལྷབ་སེ་ལྷབ།
རོལ་མོ་སིལ་སྙན་སི་ལི་ལི།

fol. 9a
དེ་ལྟ་བུ་ཡིས་ཕོ་བྲང་[1]དུ།
བདག་ཅག་གིས་ནི་མ་རིགས་པས།
མཚོ་རྟོགས་པ་དང་གཞིབ་བདང་བ།
ཤིང་གདུབ་པ་[2]དང་གྲངས་བདབ་པ།
མི་འཆབ་པ་ནི་མཐོ་ལི་བཞུགས།
ཀླུ་ཡིས་དེ་ནི་ཕོ་བྲང་དུ།
བདག་ཅག་གིས་ནི་[3]མ་རིགས་པས།
དར་འབྱུར་དེ་ནི་སྐྱུ་བོ་ལ།
བ་དམར་གླང་དམར་དེ་རི་རི།
ངང་ངུར་མང་པོ་ལྡིང་སེ་ལྡིང་།

ཀ་ཁྲ་སྒྲ་[4]སྡུག་ལྡབས་སེ་ལྡབ།
རོལ་མོ་སིལ་སྙན་སི་ལི་ལི།

དེ་ལྟ་བུ་ཡིས་ཕོ་བྲང་དུ།
བདག་ཅག་གིས་ནི་མ་རིགས་ཟས།
[5]མཚོ་སྐྱོགས་པ་དང་གཞིབ་བདང་བ།
རྗེ་སློག་པ་དང་ཕུ་བདབ་པ།
མི་འཚབ་པ་ནི་སཁྲོ་ལོ་བ་ཤགས།
ཀླུ་ཡིས་[6]ཕོ་བྲང་རྒྱན་རྟེན་དུ།
བདག་གིས་སྤྱོར་བ་ངན་མཆིས་ནས།
ཉེའུ་སེང་ཆེན་ཆེན་པོ་བྲེ་ཐང་ཀོས།
མི་འཚབ་པ་[7]ནི་སྤྲོ་ལོ་བ་ཤགས།
ཀླུ་ཡིས་ཕོ་བྲང་རི་མགྲོ་ངོས་ཡངས་ལ།
བ་དམར་གླང་དམར་དི་རི་རི།
ངང་ངུར་[8]མང་པོ་རྔོངས་སེ་རྔོང་།
ཀ་ཁྲ་སྒྲ་སྡུག་ལྡབ་སེ་ལྡབ།
རོལ་མོ་སིལ་སྙན་སི་ལི་ལི།

དེ་ལྟ་བུ་ཡིས་ཕོ་བྲང་དུ།
[1]བདག་ཅག་གིས་ནི་མ་རིགས་པས། fol. 9b
མཚོ་སྐྱོགས་པ་དང་གཞིབ་བདང་བ།
ཀླུ་མགོ་མང་པོ་ཀུ་རུ་རུ།
སྤྲུལ་མ་[2]གོ་མང་པོ་རོང་སེ་རོང་།

གཡུ་མཚོ་སྔོན་མོ་ལམ་སེ་ལམ།
ཀླུ་རྒྱལ་དེ་ནི་བཞུགས་པ་དང༌།
ཀླུ་ཡི་རྒྱལ་པོ་[3]འཁོར་དང་བཅས་པ་ལ།
བདག་ཅག་ཁྱོད་ལ་མཆོད་པ་འབུལ།
འཚོ་བ་དང་ནི་སྩོལ་དུ་གསོལ།

བདག་ཅག་[4]འཁོར་དང་བཅས་པ་ལ། མཐུན་རྐྱེན་དང་ནི་གྲོགས་མཛོད་ཅིག། ཀླུ་ཡི་ཡན་ལག་མི་བདེ་ཞིང༌། དབང་པོ་[5]ཉམས་པར་གྱུར་པ་རྣམས། དྭངས་མཆོག་རྒྱལ་པོའི་དམ་ཚིག་རྣམས། བདེ་སྐྱིད་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་དང་[6]ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། སེ་བདེ་བའི་སྡུག་བསྔལ་ཀུན་ལས་ཐར་གྱུར་ཅིག། ད་ནི་ཀླུ་ལ་མཐོལ་བཤགས་འབུལ། [7]སྔོན་གྱིས་ཐུགས་དམ་རྫས་དགོངས་ལ། གནས་འདིར་རྩེ་གཅིག་གཤེགས་སུ་གསོལ། མཐའ་ཡས་དང་[8]ནི་འཛོག་པོ་དང༌། སྟོབས་ཀྱི་རྒྱུ་དང་ fol. 10a རིགས་ལྡན་དང༌། ནོར་རྒྱས་བུ་དང་དུང་སྐྱོང་དང༌། སད་མ་ཚུང་ལ་སོགས་[1]པ་ཀླུ་ཆེན་བརྒྱད་པོ་འཁོར་དང་བཅས་པ་གནས་འདིར་གཤེགས་སུ་གསོལ། ཕྱག་ན་རྡོ་རྗེའི་མཐུ་[2]སྟོབས་དང༌། དྭང་མཆོག་རྒྱལ་པོའི་དམ་ཚིག་དང༌། གནས་འདིར་རྩེ་གཅིག་ཞུགས་སུ་གསོལ། བུ་ལོ་དེ་[3]ནི་གསེར་གྱིས་མཆོད། ཞལ་ཟས་དེ་ནི་སྣ་ཚོགས་དང༌། ཀླུ་ཡོན་དེ་ནི་མི་ལ་སྩོལ། ཅི་འདང་ཅི་དང་འབྲལ་བ་ལ། [4]དགྱེས་ཤིང་བདག་པོ་དེ་དག་ལ། དུས་སུ་སྨིན་དང་གྲོ་ཟ་མཐའ་ཡས། ད་ལྟ་ཀླུ་ལ་སྐྱབས་སུ་མཆི།

[5]ཀླུའི་ཕོ་བྲང་རྒྱན་དང་ལྡན་པ་རྣམས་ལ།
བ་དམར་གླང་དམར་དེ་རི་རི།
ངང་དུར་མང་པོ་ལྡིང་སེ་ལྡིང༌།

ཟ་བྲ་སྦྲུ་[6]སྨྲུག་ཧྲབ་སི་ཧྲབ།
རོལ་མོ་སིལ་སྙན་སི་ལི་ལི།
དེ་ལྟ་བུ་ཡིས་ཕོ་བྲང་དུ།
བདག་ཅག་གིས་ནི་མ་རིགས་པས།
[7]ཀླུའི་ཐུགས་དང་འགལ་བ་མཐོལ་ལོ་བཤགས།

ལོ་བརྒྱ་འཚོ་བར་ཤོག། སྟོན་བརྒྱ་མཐོང་བར་ཤོག། མི་ནད་[5]ཕྱུགས་ནད་རྒྱུན་
ཆད་པར་ཤོག། ཁང་གཉིས་པ་རྣམས་བདེ་ལེགས་ཤོག། ཁང་བཞི་པ་རྣམས་
བདེ་ལེགས་ཤོག། [1]ཀླུའི་གདོར་མ་དང༌། མཆོད་པ་དང༌། ནག་ཕྲུ་ནག་ཁྲོལ། fol.10b
ནག་མཐོང་ནག་བདེ་ལེགས་སུ་གྱུར་ཅིག། བཅོམ་[2]ལྡན་འདས་ཀྱིས་འགྲོ་བ་
སེམས་ཅན་ལྷ་བརྒྱའི་དོན་ལ་གཟིགས་ནས། བྲག་དམར་པོ་སེང་གེའི་རྫོང་ལ་
འཆག་པ་ཀླུ་[3]གཅན་དང༌། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་སོག་མ་མེད་པ་དང༌། གྲོས་བྱས་ནས་
སྟོན་པའོ། སེམས་ཅན་ཀུན་ལ་ཕན་པར་གྱུར་ཅིག། གཙང་མ་ཀླུ་འབུམ་ནག་
པོ་རྫོགས་སོ།།

III.

ཀླུ་འབུམ་ཁྲ་བོ་བསྡུས་པའི་སྙིང་པོ་བཞུགས་སོ།

fol. 11a

དཔལ་ལྡན་རྒྱ་ལོའི་[1]ཞབས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།

ས་བདག་ཀླུ་གཉན་གྱི་ནད་རྣམས་གསོ་བ་ལ། རིན་པོ་[2]ཆེའི་སྣོད་ཀྱི་ནང་དུ། རྩ་གཙང་མ་དང་དཀར་གསུམ་མངར་གསུམ་དང་། ཀླུ་སྨན་རྣམས་ལྷུ་བདབ་ལ། སྐྱབས་[3]འགྲོ་སེམས་བསྐྱེད་བྱས། རང་ཡི་དམ་ཕྱགས་རྡོ་རྗེ་ཆེན་པོ་བསྒོམ་ལ། ཨོཾ་ས་ཀེ་པདྨེ་ཧཱུྃ་ཧྲཱི༔ ཞེས་བརྒྱ་རྩ་གཅིག་[4]བཟླསོ། ༎

རྒྱ་གར་སྐད་དུ། ནཱ་ག་རཱ་ཛ་པ་ད་ཡ་ཡེ་སྭཱ་ཧཱ། བོད་སྐད་དུ། བཅོམ་ལྡན་འདས་ཕྱག་ན་རྡོ་རྗེ་ལ་ཕྱག་[5]འཚལ་ལོ། ཐུགས་རྗེ་ཆེན་པོའི་གསང་བ་ནས་དགོངས་ཏེ། མགུལ་གྱིས་བུམ་ནས་བྲངས། ཟླུགས་ལེབ་རྒྱན་[6]འདྲ་བས་དཀྲོལ་ནས། ཀླུ་ཐམས་ཅད་སྤྱན་དྲངས་པ་དང་གཅིག། ཕྱག་འཚལ་བ་དང་གཉིས། རང་རང་གི་སྙིང་[7]པོ་འབུལ་བ་དང་གསུམ། མཆོད་པ་འབུལ་བ་དང་བཞི། སྨོན་ལཾ་བཏབ་པ་དང་ལྔ། བཤགས་པ་བྱ་བ་དང་དྲུག། [8]ཙི་སྨན་གྱིས་གསོ་བ་དང་བདུན། འཕྲིན་ལས་བཅོལ་བ་དང་བརྒྱད། དེ་ནས་སྤྱན་དྲངས་པ་ནི། སྟོང་གསུམ་མི་

fol. 11b

[1]མཛེད་འཛམ་གླིང་ནས། རྒྱ་མཚོ་དང་ནི་ཆུ་བོ་དང་། འབབ་ཆུ་རྣམས་དང་ཆུ་བྲན་དང་། འཆོའུ་ལུམ་ལྟེང་ཀ་ཆུ་མིག་དང་། [2]རི་བདུན་རི་བྲག་ས་རྫོ་དང་། ཤིང་དང་མེ་དང་ཆུ་དང་ནམ་མཁའ་དང་། འབྱུང་བ་དེ་དག་ཀུན་ལ་གནས་པ་ཡིས། ཀླུ་

ཡིས་[3]ཚོགས་ནི་དགའ་བོ་ནི་ཉེར་དགའ་བོ། ཀུན་དགའ་བོ་དང་གཙུག་ན་རིན་ཆེན་དང༌། མཐའ་ཡས་དང་ནི་དུང་སྐྱོང་དང༌། [4]ནོར་རྒྱས་དང་ནི་གཟི་ཅན་དང༌། ཀླུ་ཆེན་བརྒྱད་པོ་འདིར་གཤེགས་མཆོད་པ་འབུལ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་སྟོབས་བཟང་དང༌། [5]དེ་ཞེའི་འདབ་མ་དང༌། གེལ་བ་དང༌། མ་དྲོས་པ་དང༌། དྲི་ཞིམ་པ་དང་རིགས་ལྡན་དང༌། ནོར་རྒྱས་དང་དཔལ་ལྡན་ལ་[6]སོགས་བློན་རིགས་རྣམས། འདིར་གཤེགས་སྤྱན་འདྲེན་མཆོད་པ་དམ་པ་བཞེས། ཀླུ་གཅན་གཟན་དང༌། ཤིང་[7]ཕ་ལའི་བཞིན་དང༌། མེ་ལོང་གིས་གདོང་ཅན་དང༌། རི་དགས་ཀྱིས་མགོ་ཅན་དང༌། སྡིག་པའི་མགོ་ཅན་དང༌། བྱའི་[8]མགོ་ཅན་དང༌། སྦྲུལ་གྱིས་མགོ་ཅན་ལ་སོགས་པའི་དམངས་རིགས་རྣམས་ཀུང་སྤྱན་འདྲེན་མཆོད་པ་དམ་འདི་[1]བཞེས། ཀླུའི་ fol. 12a
རྒྱལ་པོ་ཆར་འབེབས་དང༌། འབྲུག་སྒྲོགས་དང་ནི་འབྲས་བུ་སྨིན་པར་བྱེད་པ་དང༌། [2]ནག་པོ་དང་ནི་ཉེར་ནག་པོ་རྣམས་དང༌། ཟག་བྱེད་དང་ནི་གནོད་བྱེད་དང༌། འབྱུང་བ་ཆུ་ལ་གནས་པའི་ཀླུ་རྣམས་དང༌། [3]འབྱུང་བ་རླུང་ལ་གནས་པའི་ཀླུ་རྣམས་དང༌། འབྱུང་བ་ས་ལ་གནས་པའི་ཀླུ་རྣམས་དང༌། འབྱུང་བ་མེ་ལ་གནས་པའི་[4]ཀླུ་རྣམས་དང༌། འབྱུང་བ་ཤིང་ལ་གནས་པའི་ཀླུ་རྣམས་དང༌། རི་རབ་རི་བྲན་ཀུན་ལ་གནས་པའི་ཀླུ་རྣམས་དང༌། ས་[5]རྫོ་ཆུ་ཤིང་གསུམ་ལ་གནས་པའི་ཀླུ་རྣམས་དང༌། དེ་དག་ཐམས་ཅད་བྲམ་ཟེའི་རིགས་ཡིན་ཏེ། འདིར་གཤེགས་[6]སྤྱན་འདྲེན་མཆོད་པ་དམ་པ་འདི་བཞེས་ལ། ཞི་སྡང་གདུག་པའི་སེམས་ཀྱིས་མ་འཁྲོན་ཅིག། ཁྲོ་གདམ་ང་[7]རོའི་སེམས་ཀྱིས་མ་འཁྲོན་ཅིག། བྱམས་དང་སྙིང་རྗེའི་སེམས་དང་བཅས་ཏེ་གཤེགས་སུ་གསོལ། དམ་པ་ཆོས་[8]ཀྱི་བསྟན་པ་བསྲུང་བ་དང༌། སོ་སོའི་མཐུན་པའི་རྫས་ལ་གཤེགས་སུ་གསོལ། ཨོཾ་ན་ག་ས་པྲ་རི་ས་མ་ཡ་ཛཿཛཿ [1]ཞེས་ལན་བདུན་ fol. 12b
བརྗོད་ལ། ལག་པ་ལྷགས་ཀྱིས་སྤྱན་དྲངས་སོ། ཧཱུྃ་གཉིས་པ་ཀླུ་ཐམས་ཅད་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་[2]སངས་རྒྱས་བཅོམ་ལྡན་འདས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།

ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་ཀུན་དགའ་བོ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་[3]མཐའ་ཡས་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་དུང་སྐྱོང་ལ་ཕྱག་འཚལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་ནོར་རྒྱས་ལ་ཕྱག་འཚལོ། [4]ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་གཟི་ཅན་ལ་ཕྱག་འཚལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་གཙུག་ན་རིན་ཆེན་ལ་ཕྱག་འཚལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་སྟོབས་[5]བཟང་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་རིགས་ལྡན་ལ་ཕྱག་འཚལོ། ཀླུའི་བློན་པོའི་རིགས་རྣམས་ལ་ཕྱག་འཚལོ། [6]ཀླུ་དམངས་རིགས་རྣམས་ལ་ཕྱག་འཚལོ། ཀླུ་བྲམ་ཟེའི་རིགས་རྣམས་ལ་ཕྱག་འཚལོ། ཀླུ་གདོལ་བའི་རིགས་རྣམས་[7]ལ་ཕྱག་འཚལོ། ཀླུ་བུ་དང་ཆ་བོ་དང་བྲན་དང་འཁོར་གཡོག་དང་བཅས་པ་རྣམས་ལ་ཕྱག་འཚལོ། ལག་པ་གཡས་[8]པས་མཆོད་སྦྱིན་བྱས་ནས། ཨོཾ་བ་སུ་ཀི་མང་སྭཱཧཱ། ཞེས་བརྒྱ་རྩ་གཅིག་བཟླས་སོ།

fol. 13a གསུམ་པ་རང་རང་[1]གི་སྙིང་པོ་འབུལ་བ་ནི། ཨོཾ་ན་ག་རཱ་ཛ་ཡུ་བ་ནི་ཏ་སྭཱཧཱ། ཨོཾ་ན་ག་རཱ་ཛ་ད་ཀ་ཤ་སྭཱཧཱ། ཨོཾ་ན་ག་རཱ་ཛ་[2]གུ་ན་ཀུ་དེ་སྭཱཧཱ། ཨོཾ་ན་ག་རཱ་ཛ་ཨ་ན་ན་ད་སྭཱཧཱ། ཨོཾ་ན་ག་རཱ་ཛ་ཨུ་ཕུན་ད་སྭཱཧཱ། ན་ག་ཤ་ཀྟ་སྭཱཧཱ། ན་ག་རཱ་ཛ་[3]ཀོ་ད་སྭཱཧཱ། ན་ག་རཱ་ཛ་ཨུ་ལི་ཀ་སྭཱཧཱ། ན་ག་རཱ་ཛ་ཤང་ཀ་པ་ལ་སྭཱཧཱ། ན་ག་རཱ་ཛ་ཀི་ལི་སྭཱཧཱ། ན་ག་རཱ་ཛ་ཛོ་[4]ལ་སྭཱཧཱ། མི་ལི་མི་ལི་སྭཱཧཱ། ཧི་ལི་ཧི་ལི་སྭཱཧཱ། ཛ་ལ་ཛ་ལ་སྭཱཧཱ། པ་ད་པ་ད་སྭཱཧཱ། བྲ་ར་བྲ་ར་སྭཱཧཱ། ཀུ་ཏི་[5]ཀུ་ཏི་སྭཱཧཱ། ད་ཀྲ་ད་ཀྲ་སྭཱཧཱ། ཏ་ལ་ཏ་ལ་སྭཱཧཱ། ཏུ་ལུ་ཏུ་ལུ་སྭཱཧཱ། སི་ཏི་སི་ཏི་སྭཱཧཱ། ནམ་ཀུ་ཙ་ཀུ་ཙ་[6]སྭཱཧཱ། ཨེ་ག་ཏི་སྭཱཧཱ། ཨ་ར་རེ་སྭཱཧཱ། མ་ཧྲེ་ཡེ་སྭཱཧཱ། པ་ཏི་ནི་སྭཱཧཱ། ཨ་པ་རེ་སྭཱཧཱ། ཤི་པ་ཏི་སྭཱཧཱ། [7]ཏུ་རེ་ཏུ་རེ་སྭཱཧཱ། ཱི་བཞི་བ་ཀླུ་ཐམས་ཅད་ལ་ཕྱི་སྨན་གྱིས་གསོ་བ་ནི། ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་རྣམས་ལ། སྨ་དང་ཁ་སྦྲུ་ཉེས་[8]པ་ཐང་ལོ་དང་སྐྱུག་ལོས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། མིག་ཞར་བ་ནི་གཟིར་དཀར་ནག་གིས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག།

fol. 13b མདོག་[1]ཉམས་པ་རྨ་བྱའི་མདོངས་ཀྱིས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། སོ་དང་སེར་མོ་ཉམས་པ་ཀུནྡ་པ་ཏིས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། [2]ཐོད་པ་ཉམས་པ་ཕྱག་འཚང་སྐྱས་པས་

སོས་པར་གྱུར་ཅིག། སྐྲད་པ་ཉམས་པ་རྒྱ་མཚོའི་སྒྲ་བས་སོས་པར་གྱུར་[3]ཅིག།
ཧྲགས་པ་ཉམས་པ་སྒྲོལ་གྱིས་ཧྲགས་པས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། ཡན་ལག་ཉམས་
པ་དབང་པོ་ལག་པས་[4]སོས་པར་གྱུར་ཅིག། སོར་མོ་ཉམས་པ་རྩ་སྦྱིན་སྦྱིར་སོས་
སོས་པར་གྱུར་ཅིག། ལྟོ་ཉམས་པ་ཨུཏྤལ་གྱིས་སོས་[5]པར་གྱུར་ཅིག། ཞ་ཉམས་
པ་གླ་གོར་ཞོ་ཞས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། མཁལ་མ་ཉམས་པ་མཁལ་མ་ཞོ་ཞས་
[6]སོས་པར་གྱུར་ཅིག། ཆིལ་ཉམས་པ་གུ་གུལ་དཀར་པོས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། རྣང་
གྲོལ་ཉམས་པ་ནག་གེ་[7]སར་དང༌། དེལ་ནག་བུས་པ་དང༌། དེལ་དཀར་ནག་གིས་
སོས་པར་གྱུར་ཅིག། གཞན་ཡང་ག་བུར་དང༌། གུར་[8]གུམ་དང༌། ཙན་དན་དང༌།
ཀ་ར་དང༌། བུ་རམ་དང༌། སྦྲང་རྩི་རྣམས་ཀྱིས་སོས་པར་གྱུར་ཅིག། གཞན་ཡང་
ཀུན་[1]དགའ་བོ་ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་འཁོར་དང་བཅས་པ་རྣམས་ལ་མཆོད་མགྲོན་གྱིས་ཏེ་ fol. 14a
བྲག་ཐྲིམས་ཅད་འབུལ་བ་ནི། [2]འབྲས་བུ་ཆགས་པའི་ཤིང་དང༌། ལོ་འདབ་ཆགས་
པའི་ཤིང་དང༌། ཀ་སྟུད་ད་དང༌། ཥ་ལོ་དང༌། སྤང་རྒྱན་དང༌། [3]སྤང་སྤོས་དང༌།
རྒྱ་སྤོས་དང༌། བོད་འབྲུ་རྣམས་པ་སྣ་ཚོགས་དང༌། མོན་འབྲུ་དང༌། དར་ཟབ་སྣ་
ཚོགས་དང༌། [4]གཟུགས་བརྙན་སྣ་ཚོགས་དང༌། སྤྲོག་སྤྲིན་དང༌། ཞོ་བཟང་དང༌།
སྨན་གཟིགས་དང༌། སྐྱེམས་འཕྲང་དང༌། [5]དཀར་གསུམ་དང༌། མངར་གསུམ་
དང༌། མཆོད་ཡོན་དང་འབྱོར་བ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་འདི་འབུལ་བས། ཀླུའི་[6]རྒྱལ་
པོ་ལ་སོགས་པ་ཀླུ་རྗེ་རིགས་དང༌། ཀླུ་དམངས་རིགས་དང༌། ཀླུ་གདོལ་པའི་
རིགས་ལ་སོགས་པ་ཐྲིམས་[7]ཅད་ལོངས་སྤྱོད་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་དང་ལྡན་པར་གྱུར་
ཅིག། འོད་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། ཁ་དོག་དང་ལྡན་པར་[8]གྱུར་ཅིག། ཞོག་པ་
ཟས་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། འོན་པ་རྣམས་རྣ་བས་སྒྲ་ཐོས་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུ་ཆེན་
པོ་རྣམས་[1]ཡུལ་དང་འཕྲད་པར་གྱུར་ཅིག། ཕྱུང་པོ་ལྔའི་ཡུལ་དུ་འདོད་པའི་ཡོན་དན་ fol.14b
ལྷ་ཆར་བཞིན་དུ་འབབས་པར་གྱུར་ཅིག། ༔ [2]ལྷ་པ་ཀླུ་ལ་མཐོལ་བཤགས་འབུལ་

བ་ནི། ཀླུ་གཅན་ཞིང་ཁྲིན་ཆེ་བའི་ཐུགས་དང་འགལ་བ་ལས། ཤིང་[3]གཅན་བཅད་པ་དང་། ས་གཅན་པོ་སྲུས་པ་དང་། རྡོ་གཅན་རློག་པ་དང་། བྲག་གཅན་བཤགས་པ་དང་། ཀླུ་[4]ཤིང་ཟམ་སྤྲེགས་པ་དང་། ཀླུ་ལུག་ཁམས་པ་བསད་པ་དང་། ཀླུ་བྱ་ངང་པ་སྐྱི་ལ་བཟུང་པ་དང་། སྤྲུལ་ལྟོང་མང་[5]པོ་སྐམ་ལ་བཏོན་པ་དང་། སྡིག་པའི་རྣ་སྤྲགས་པ་དང་། སྤྲུལ་གྱིས་སྐྱེད་པ་བཅད་པ་དང་། ཉའི་ལྟོ་བ་སྲུས་[6]པ་དང་། སྤྲུལ་བའི་ཡན་ལག་བཅད་པ་དང་། ཀླུའི་ཕོ་བྲང་བཤིག་པ་དང་། ཁྲོན་པ་ཡུར་བར་བཏོན་པ་དང་། [7]བཤོང་མ་རྫིང་བུར་བསྐྱིལ་བ་དང་། ཆུ་མིག་གཅན་པོ་བསྲུབ་པ་རྣམས་མཐོལ་ལོ་བཤགས་སོ། ཀླུ་ལ་གནོད་[8]པ་བྱས་པ་རྣམས་དང་། འཕངས་དང་རྫོངས་ཤོར་བྱས་པ་རྣམས་མཐོལ་ལོ་བཤགས། བྱང་ཞིང་དག་པར་ fol. 15a གྱུར་ཅིག། ༈ [1]དྲུག་པ་ཀླུ་ལ་ཆོས་བཤད་པ་ནི། ཆོས་རྣམས་གཟུགས་བརྙན་ལྟ་བུ་སྟེ། དག་ཅིང་གསལ་[2]ལ་རྙོག་པ་མེད། གཟུང་དུ་མེད་ཅིང་བརྗོད་དུ་མེད། རྒྱུ་དང་ལས་ལ་ཀུན་དུ་འབྱུང་། ངོ་བོ་མེད་ཅིང་[3]གནས་པ་མེད། དེ་ལྟར་ཆོས་རྣམས་ཤེས་བགྱིས་ལ། སེམས་རྣམས་བླ་ན་མེད་པའི་ཆོས། འོན་ཀྱང་སངས་[4]རྒྱས་རིགས་སུ་སྐྱེས། ཆོས་རྣམས་ཐམས་ཅད་རྒྱུ་ལས་བྱུང་། དེ་རྒྱུ་དེ་བཞིན་གཤེགས་པས་གསུངས། དེ་[5]ལ་འགོག་པ་གང་ཡིན་པ། དགེ་སྦྱོང་ཆེན་པོས་དེ་སྐད་གསུངས། སྡིག་པ་གང་དག་མི་བགྱིས་པ། དགེ་[6]བ་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པ་སྤྱད། རང་གིས་སེམས་ནི་ཡོངས་སུ་འདུལ། འདི་ནི་སངྒྱས་བསྟན་པ་ཡིན། ཅེས་[7]བརྗོད་དོ། ནམོ་རཏྣ་ཏྲ་ཡཱ་ཡ། ཨོཾ་ཀཾ་ཀ་ནི་ཀཾ་ཀ་ནི། རོ་ཙ་ནི་རོ་ཙ་ནི། ཏྲོ་ཊ་ནི་ཏྲོ་ཊ་ནི། ཏྲཱ་ས་ནི་ཏྲཱ་ས་ནི། [8]པྲ་ཏི་ཧ་ན་པྲ་ཏི་ཧ་ན། སརྦ་ཀརྨ་པ་རཾ་བ་ར་ནི fol. 15b སརྦ་སཏྭ་ནཉྩ་ཡེ་སྭཱ་ཧཱ། ཀླུ་དང་ས་བདག་གིས་སྒྲིབ་པ་དག་པར་[1]གྱུར་ཅིག། ཅེས་ལན་བདུན་བརྗོད། ༈ བདུན་པ་འཕྲིན་ལས་གཉན་པོ་གསོལ་བ་ནི། རྒྱུ་སྦྱོར་ཡོན་གྱིས་བདག་[2]པོ་འཁོར་དང་བཅས་པ་རྣམས་ལ་ཡོངས་སུ་བསྲུང་བ་དང་། ཡོངས་སུ་

སྐྱབས་པ་དང༌། ཞི་བ་དང་བདེ་ལེགས་[3]སུ་གྱུར་ཅིག། ཀླུའི་གནོད་པ་མཛེ་དང་ཤུ་བ་དང༌། མཚོན་ཆ་དང༌། ཟུ་གེ་དང༌། མཐོང་བའི་དུག་དང༌། [4]ཟོས་པའི་དུག་དང༌། ཁ་སྦྱངས་ཀྱིས་དུག་པ་དང༌། རིག་པའི་དུག་དང༌། ཀླུའི་རྒྱལ་པོའི་འཇིགས་པ་དང༌། [5]མེའི་འཇིགས་པ་དང༌། ཆུའི་འཇིགས་པ་དང༌། རླུང་གིས་འཇིགས་པ་དང༌། ས་གཡོ་བའི་འཇིགས་པ་དང༌། [6]དུས་མ་ཡིན་པར་འཆི་བའི་འཇིགས་པ་དང༌། གཞན་ཡང་རླུང་ལས་གྱུར་པ་དང༌། མཁྲིས་པ་ལས་གྱུར་པ་རྣམས་[7]དང༌། བད་ཀན་ལས་གྱུར་པ་རྣམས་དང༌། འདུས་པ་ལས་གྱུར་པ་རྣམས་དང༌། ནད་བཞི་བརྒྱ་རྩ་བཞི་ཞི་བར་གྱུར་ཅིག། [8]མཛེ་དང་ཤུ་བ་དང༌། གཡན་པ་དང༌། ཡོལ་མིག་དང༌། འབྲུམ་པོ་དང༌། སྐྲངས་ཧྲོག་དང༌། རྒྱུར་པོ་དང༌། ཞ་བོ་[1]དང༌། འད་ fol.16a བ་རྣམས་བཞི་ནད་རྣམས་ཞི་བར་གྱུར་ཅིག། གཞན་ཡང་ཀུན་དགའ་བོ་ཀླུའི་རྒྱལ་པོ་རྣམས་[2]ཀྱི་དུས་དུས་སུ་ཆར་འབེབས་པ་དང༌། ལོ་ཏོག་སྨིན་པ་དང༌། མི་ནད་རྣམས་ཞི་བར་གྱུར་ཅིག། གཞན་ཡང་ཀུན་[3]དགའ་བོས་སྨོན་ལམ་བཏབ་པ་དང༌། ཀླུ་རྣམས་འོད་དང་ཁ་དོག་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། ལྟོགས་པ་རྣམས་ཟས་[4]དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། འོན་པ་རྣམས་རྣ་བས་སྒྲ་ཐོས་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུ་ཆེན་པོ་རྣམས་ཡུལ་དང་ལྡན་པར་གྱུར་[5]ཅིག། ཐུང་པོ་ལྷའི་ཡུལ་དུ་འདོད་པའི་ཡོན་ཏན་ཆར་བཞིན་དུ་འབབས་པར་གྱུར་ཅིག། གཞན་ཡང་ཀུན་དགའ་བོས། [6]ཀླུ་རྣམས་ལ་ཤིང་རྩེའི་བྱེ་བྲག་ཐམས་ཅད་ཕུལ་ བས་ཤིང་ གཅན་བཙད་ པའི་བུ་ལོན་ཁྲེར་ བར་གྱུར་ཅིག། མེ་ཏོག་[7]སྣ་ཚོགས་ཕུལ་བས་ལོངས་སྤྱོད་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། སྨན་གྱིས་བྱེ་བྲག་ཐམས་ཅད་ཕུལ་བས། རླུང་མཁྲིས་[8]བད་ཀན་འདུས་པའི་ནད་རིགས་བཞི་བརྒྱ་ལས་ཐར་བར་གྱུར་ཅིག། དར་མཚོན་སྣ་ལྔ་ཕུལ་བས་གོས་ཀྱི་བྱེ་བྲག་ལ་[1]ལོངས་སྤྱོད་པའི་དབང་དང་ལྡན་པར་གྱུར་ཅིག། རིན་པོ་ཆེ་སྣ་ལྔ་ཕུལ་བས་ཚེ་རིང་ fol.16b ཞིང་དབང་ཐང་རྒྱས་[2]པར་གྱུར་ཅིག། བཞོས་བཟང་གྱིས་བྱེ་བྲག་ཕུལ་བས། སྨུ

ཁེ་དང་ལོ་ཉེས་ཀྱིས་ནད་ལས་ཐར་བར་གྱུར་ཅིག། [3]ལོ་ཆུ་དུག་དུ་ལེགས་པར་གྱུར་ཅིག། ཆར་ཆུ་དུས་སུ་འབེབས་པར་གྱུར་ཅིག། ཀླུ་ཆེན་པོ་རྣམས་གཤེགས་[4]སུ་གསོལ། ཕ་རིའི་གཡས་ལ་གནས་པ་གཤེགས་སུ་གསོལ། རྫོང་རིའི་གཡོན་ལ་གནས་པ་གཤེགས་[5]སུ་གསོལ། འབབ་པ་ཆུ་ལ་གནས་པ་དང་འགྲོ་བ་ལཾ་ལ་གནས་པ་གཤེགསུ་གསོལ། མི་ནད་ཕྱུགས་[6]ནད་ཐཾས་ཅད་རྒྱུན་ཆད་ནས། བཀྲིས་བདེ་ལེགས་ཕུན་སུམ་ཚོགས་པར་ཤོག།

གཙང་མ་ཀླུ་འབུམ་[7]ཁྲ་བོ་བསྡུས་པའི་སྙིང་པོ་རྫོགས། །

Graphisches.

1. Es fehlt hier überall das am Ende eines Satzes nach ང ṅ vor einem། Śad in der Regel beibehaltene *Tšeg* (Jäschke-Wenzel § 4). Vergl. G. Huth, *Tsaghan Baišiṅ* p. 13, wo uns in der tibetischen Inschrift dieselbe Erscheinung entgegentritt, die, wie wohl anzunehmen, besonders in volkstümlicheren Texten zu Hause ist. Ich vermute, dass die Beibehaltung des Punktes nach ང den Zweck und Wert hat, als äusserliches Unterscheidungsmerkmal des ང von ད zu dienen, mit dem es in Handschriften wie Holzdrucken so häufig verwechselt wird. Vergl. auch Csoma. J A S B V 264.

2. Eine meines Wissens bisher noch nicht beobachtete Erscheinung ist ein im ersten Teile des Textes über den Laut ང ṅ gesetztes, halbkreisförmiges und nach rechts geöffnetes Zeichen ངྂ, das wohl auch nur die Bedeutung beanspruchen kann, ང sichtbar von ད zu scheiden. Es sind drei Fälle, nämlich:

3a, 1 ངྂན་སེམས་ 3a, 1 བྱངྂ་ཞིངྂ་ 4b, 3 ནངྂ་ཁྲིམས་

3. In 4a, 3 kommt das nach dem Bilde eines kranzlosen Mühlrades benannte Abkürzungszeichen × སྐར་རྡོ་ཁ་ vor (J. Dict. 22a). Es bedeutet in diesem Falle, dass hinter སྐྲ་ nach dem Vorhergehenden die Worte བས་སེམས་པར་བྱུར་ཅིག zu ergänzen sind. Beachtenswert ist, dass sich der Schreiber, obwohl sich die Möglichkeit noch wiederholt darbot, in der Anwendung des Zeichens auf diese Stelle beschränkt hat. In populären Texten macht man von demselben ausgiebigsten Gebrauch, so z. B. in den Münch. Cod., aus denen ich nur das eine Beispiel mitteilen will, dass in einem

den Titel བཀྲ་ཤིས་བཞུགས་སོ་ führenden, nur ein Folioblatt umfassenden Gebet (s. Sitzber. Bayr. Ak. 1875, p. 76, Nr. 13) das Zeichen in der Gestalt × 23 mal vorkommt, und zwar meist am Schlusse des vierten, jedesmal eine Strophe abschliessenden Verses, stets als Surrogat für ein བཀྲ་ཤིས་ཤོག; in den drei letzten Strophen jedoch, die sich an Buddha, die Lehre und die drei Kostbarkeiten richten und einen höheren Aufschwung des Gedankens nehmen, wird auch die Schreibweise durch Ausführung des བཀྲ་ཤིས་ཤོག་ feierlich.

4. Ausserordentlich häufig ist die Schreibung mit *klad-kor* oder *stod-kor* (Zam. f. 4) ॰ statt ས, so 4a, 2 ཉེས་ 5a, 2 གསུ་ 11a, 7 སྨན་ལ་ u. s. w. Es ist nicht unmöglich, dass damit ein mystischer Sinn verknüpft wird, s. Beal, Catena 23.

5. Das Zeichen ཏ = གས als Doppelschlusskonsonant begegnet 1b, 4 in སོཏ་ und 4a, 3 zweimal in བྱཏ་; es gehört ebenso wie die Abkürzung ཀ für ཀྱི und übergeschriebenes ༶ oder ༷ für ས ursprünglich der *dbU-med*-schrift an, Zeichen, von denen Csoma und seine Nachfolger nichts erwähnen, und die allein Jäschke in einem Briefe an Schiefner mitgeteilt hat, worüber dieser in Mél. as. VI p. 6. Dass ཏ nichts weiter als eine rein graphische Abbreviatur ist, geht aus der einfachen Thatsache hervor, dass in unserm wie in allen andern Texten ཏ und གས beliebig nebeneinander herlaufen, wie z. B. Münch. Cod. Nr. XVIII, fol. 1b, 1 སྤྱཏ་ und Zeile 5 སྤྱགས་ geschrieben ist; einen Schluss daraus auf die Laute selbst oder auf die specifisch tibetische Auffassung dieser Lautverbindung zu ziehen wäre also unstatthaft.

6. Die Schreibung འཚལ་ལོ་ wechselt ab mit der von འཚལོ་; 10b, 4 hat ཐུགསོ་, dagegen 6b, 2 བྱུངས་སོ་. Diese letztere Art findet sich streng durchgeführt nur in solchen Werken, die mit

denkbar peinlichster Sorgfalt geschrieben oder gedruckt worden sind, also in verhältnismässig sehr wenigen, wie z. B. im Petersburger *bsTan-ₒgyur* des Asiatischen Museums, während das Berliner Exemplar in buntem Wechsel die getrennte wie die zusammengezogene Schreibart pflegt. Aus diesem Gebrauch geht aber mit voller Deutlichkeit hervor, dass wir es in solchen Fällen nicht mit einer phonetischen Verdoppelung, sondern nur mit einer aus rein graphischen Gründen zu erklärenden Doppelschreibung zu thun haben, deren Ursache einzig und allein in dem Grundprinzip der tibetischen Schrift liegt, jede Silbe eines Wortes oder einer Zusammensetzung getrennt für sich zu schreiben. Daher erklären sich auch solche Möglichkeiten verschiedener Schreibungen wie སྲུག་གུ་, སྲུ་གུ་ und bei flüchtiger Schrift སྲུགུ་, dessen Aussprache Ramsay für den Dialekt von Ladák Wazarat *throogoo* oder *thoogoo* transcribiert (Western Tibet p. 21a). S. auch Mainwaring. p. 46, 47.

7. In 11a, 3 findet sich nach ཧྲཱི་ das Interpunktionszeichen ༔, das nach Csoma (s. die Tafeln am Schluss seiner Grammatik p. 30 Nr. 16) den Namen führt ཨོ་རྒྱན་པདྨའི་གཏེར་ཡིག་གི་ཟ་ཤད་ d. h. das Komma der Bücher des Padmasambhava. Vergl. auch Waddell 165. Dasselbe Zeichen zweimal in 12a, 8.

8. In III ist sechsmal (11a, 4; 12b, 1; 13a, 7; 14b, 2; 15a, 1; 15b, 1) stets am Schlusse der durch Zahlen bezeichneten Abschnitte ein Zeichen ≋ angewandt, das der in Tibet so reich ausgebildeten graphischen Ornamentik zugezählt werden muss, bei Csoma sich aber nicht dargestellt findet. Ich möchte in den drei horizontalen Schlangenlinien eine bewusste Nachahmung der Formen erkennen, in welchen die beiden Aussenzacken des Triçûla oder noch wahrscheinlicher der obere Teil des lCags-kyu dargestellt sind, vergl. die Abbildungen bei Pander-Grünwedel 108, dieselben reproduciert bei Waddell 341, ferner G. Dumoutier p. 110 u. 111. Der verticale Strich soll dann natürlich den Griff eines solchen Abzeichens vorstellen. Im übrigen wird wohl die Mehrzahl der graphischen Ornamente in den tibetischen Büchern auf ornamentale Formen in den Sculpturen von Gandhâra zurück-

gehen; auch Maurerzeichen und Verwandtes (vergl. I A VII 295 ff.) sind für eine solche Untersuchung heranzuziehen*).

9. Das untergeschriebene ◁ wird 5b, 1 in ཞྭ་བོ་ „lahm" gebraucht, was auf Verwechselung mit ཞྭ་ „Hut, Mütze" beruht. In den übrigen Fällen, wo ◁ in unserer Handschrift vorkommt, nämlich in 6a, 3 རྭ, 11b, 7 རྩེ་དགྲྭས་ und 14b, 5 ཚྭ, ist sein Gebrauch korrekt. Ebenso ist 15b, 8 richtig ཞ་བོ་ geschrieben.

*) Die Grundlegung einer solchen Untersuchung müsste nach denselben Principien erfolgen, welche jetzt dank der Forschung der letzten Jahre für die Deutung der sog. „geometrischen" Ornamente der primitiven Völker massgebend geworden sind. Vergl. E. Grosse, Die Anfänge der Kunst, Freiburg 1894, S. 111—155. K. von den Steinen, Prähistorische Zeichen und Ornamente, Berlin 1896 (Bastian-Festschrift). So wird z. B. das stets an den Anfang tibetischer Bücher gestellte Zeichen auf die Gestalt einer Schlange, und zwar speciell auf die einer im Zorn sich aufrichtenden Cobra mit geringeltem (coiling) Schwanze zurückzuführen sein, wie sie sich unzählige Male in der indischen Sculptur dargestellt findet, s. Archaeological Survey of Western India 1874 p. 43 und pl. XX 4, XL 5, LVI; Ghosha 219; J A II, 124. Die Inder verwenden die Schlange nicht minder zu ornamentalen Zwecken als die Karaya (Ehrenreich, Beiträge zur Völkerkunde Brasiliens 25). Daneben tritt in Indien eine Entwicklungsreihe von künstlerisch vervollkommneten, detailliert ausgeführten und selbständig behandelten Darstellungen von Nâga's und Schlangen auf, die Senart S. 382 anthropomorphique ou légendaire im Gegensatz zu den représentations hiératiques nennt. Vergl. über diese Erzeugnisse der Kunst: J A I 67, 372, 374, III 255, 258, IV 5, 83, 197, V 14, VII 42, XXIII 262; Fergusson, Tree and serpent worship; Mitra 257; Croizier, L'art khmer, Paris 1875, 107; Grünwedel, Notizen zur Ikonographie des Lamaismus 40 ff.; ders., Buddhistische Kunst 43, 95—97; Pander-Grünwedel 104.

Textkritisches.

„Die tibetischen Abschreiber, die oft eine schöne Hand haben, machen häufig Fehler, die einen aus Unwissenheit, die andern in der Anmassung, den Meister zu verbessern."

Desgodins, Le Thibet (372).

I.

2b, 8 རྡེལ་ — རྡེལ་

3a, 6 སྒྲུལ་ — སྒྲུལ་ (s. 11b, 8).

3a, 7 སྤྲུ་པ་ — སྤྲུ་བ་

3b, 5 ཏྲེ་ཕྲག་ — ཏྲེ་བྲག་

3b, 6 སྦྱོར་པ་ — སྦྱོར་བ་

3b, 7 གྱུར་བ་ — གྱུར་པ་ (zweimal).

4a, 2 སྣ་དང་པ་སྒྲུ་ — སྣ་དང་ཁ་སྒྲུ་

4a, 2 སོས་བར་ — སོས་པར་

4a, 3 སྒྲུལ་ — སྒྲུལ་

4a, 7 གཟི་ར་ — གཟིར་

4b, 5 གཞན་ཡང་ཀུན་དགའ་བོ་དང་། — གཞན་ཡང་ཀུན་དགའ་བོ།

4b, 7 ཀུ་སྨུ་ད་ — ཀུ་སྨུ་ད་

4b, 8 སྦྱོས་ — སྤྱོས་

5a, 1 སྦྱན་གཟིགས་ — སྤྱན་གཟིགས་

5a, 3 ལོངས་སྤྱོད་ — ལོངས་སྤྱོད་

5a, 7 ཚོགས་བ་ — ཚོགས་པ་

5b, 5 ཤིང་རྩེ་ — རྩེ་ཤིང་ vergl. 4b, 6.

6a, 5 ལྷན་བར་ — ལྷན་པར་

6a, 6 ལོངས་སྤྱོད་ — ལོངས་སྤྱོད་ s. 5a, 3.

II.

7a, 1 ནག་བོ་ — ནག་པོ་

7a, 3 འཇོག་པོ་ཕྱག་འཚལ་ལོ་ — འཇོག་པོ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ་

7a, 8 བཞུགས་བར་ — བཞུགས་པར་

7b, 1 བགྲེས་བ་ — བགྲེས་པ་

7b, 3 སྦྲུ་སྡུག་ — སྤུ་སྡུག་

8a, 2 དེ་ལྟ་བུའི་ཡིས་ — དེ་ལྟ་བུ་ཡིས་ vergl. die voraufgegangenen und folgenden Parallelverse, die, wo vorhanden, das beste Mittel zur Rekonstruktion verdorbener Lesarten gewähren, doch immerhin auch mit Vorsicht benutzt werden müssen, da bei der Eintönigkeit der wiederholten Verse leichte Veränderungen, besonders in den Formativelementen, dem Bedürfnis einfacher Abwechslung entsprungen sein mögen (so: *rig-pas* und *rigs-pas*, *mtsʿo rṅogs* neben *mtsʿo sṅogs*, *gžob btaṅ sogs* und *gžob btaṅ ba* u. a.); die Geltendmachung dieses Faktors scheitert aber an der grammatischen Unmöglichkeit der doppelten Anwendung des Genitivs in *bu-i yis.*). Vergl. auch Rockhill, Tibetan Buddhist birth-stories, J. Am. Or. S. 1897, p. 7 no. des S. A.

8a, 4 ཉེའུ་སྲིང་ — ཉེའུ་སིང་

8a, 6 ནགས་ཀློག་ — ནགས་ཀོག་, wobei ich ནགས་ als absolute Ortsbestimmung (casus indefinitus nach Boehtlingk's Bezeichnung

in der Jakutischen Grammatik S. 317) und ཏོག་, dem ཞིང་ copulativ beigeordnet (als mit diesem in Dvandvacomposition stehend, ཏོག་ statt ཏོག་པ་ s. v. J. Dict. 5b) als Objekt zu བཙད་པ་ ziehe

8a, 5 u. 8 དེ་ལྷ་ཀླུ་ — དེ་ལྷ་བུ་

8b, 2 དེ་ལྷར་ཀླུའི་ braucht als sprachlich korrekt nicht unbedingt auf den Accord des leitmotivischen དེ་ལྷ་བུའི་ transponiert zu werden, wenn auch anzunehmen ist, dass es bloss eine schwach modificierte Klangveränderung darstellt, die sich ein Abschreiber im Bewusstsein harmonischen Zusammenspiels enharmonisch ausgedrückter Empfindung erlaubt hat.

8b, 7 མ་དྲོས་བ་ — མ་དྲོས་པ་

9a, 3 བྱུ་ངར་ oder ངར་ (?) weder bei J. noch in der Vyutp. als Vogelname verzeichnet, daher conjiciert ངར་འབྱུར (J.Ha. 254 b), was gut zu dem Prädicat སྐྱ་བོ་ passt, das gewöhnlich zur Farbenbezeichnung von Wasservögeln dient.

9a, 6 ཉེའུ་སྲིང་ — ཉེའུ་སིང་ vergl. 8a, 4.

9b, 1 སྤྲུལ་ — སྦྲུལ་

10a, 2 བཞུགས་ — ཞུགས་ Denn 1) ist der Analogie wegen mit den beiden vorhergehenden in derselben Weise gebildeten Aufforderungen ein Verbum der Bewegung und nicht des Verweilens zu erwarten; 2) kann བཞུགས nur mit ན་ und nicht mit dem Terminativ konstruiert werden, der nur bei ཞུགས་ möglich ist, das somit aus diesen beiden Gründen als die richtige Lesart vorzuziehen ist. Über einen mit diesem ganz identischen Fall s. Schiefner, Ergänzungen und Berichtigungen zu Schmidt's Ausgabe des Dsanglun p. 3.

10a, 3/4 ཅི་དང་ཅི་རྩ་མཇོལ། དགོས་ཤིང་དེ་དང་དེ་ལ་བདག་སྐྱིན་དང། དུས་སུ་གྲོགས་དང་ཟ་མར་མཇལ། Der erste Vers ist unvollständig und bedarf schon deshalb der Ergänzung, weil äusserlich jedes zum Folgenden als Brücke hinübergeschlagene, an མཇོལ་ zu knüpfende Bindeglied fehlt und innerlich eben durch diesen Mangel wie durch das unverständliche མཇོལ་ ein Zusammenhang mit dem Gedankengang der folgenden Rede nicht erkennbar ist. Einen bestimmten Anhalt für diese Ergänzung aber gewährt das absolut dastehende དགོས་, das aus äusseren und inneren Gründen nicht als eine Zusatzbestimmung zu མཇལ་ aufgefasst werden kann. Das Objekt wird jedoch དགོས་པ་ ebenso wie དཀའ་བ་ mit ལ་ vorgefügt. Fassen wir nun den Satzteil von ཅི་དང་ ab bis དགོས་ཤིང་ als eine Einheit, als den Vordersatz zu མཇལ་, so muss dieser notwendig die Begründung oder wenigstens irgend eine innere Beziehung zu dem Nachsatz ausdrücken; dieselbe scheint das verallgemeinernde ཅི་དང་ཅི་ (= quid-quid) dem Gebiet des concessiven Ausdrucks zuzuweisen. Ist dies aber richtig, so kann der offenbar nur (nach unserm sprachlichen Empfinden) in མཇོལ་ zu suchende Haupt- und Verbalbegriff einen Gegensatz zum མཇལ་ des Nachsatzes darstellen. Da nun eine Form མཇོལ་ den Wörterbüchern unbekannt ist, so muss diese wegen ihrer lautlichen und zumal graphischen Ähnlichkeit mit མཇལ་ Verdacht erwecken und zu dem Argwohn Anlass geben, dass ein Abschreiber auf ein ursprünglich anders, aber ähnlich lautendes Wort in graphischer Prolepsis den Charakter des in die Peripherie seines Bewusstseins schon eingedrungenen མཇལ་ projicierte. Bei einer Erneuerung der Lesart ist einmal das graphische Moment zu berücksichtigen, das nur die Rekonstruktion

eines solchen Wortes gestattet, welches den Process der Veränderung zu མཛེལ་ aufzuklären vermag, sodann das oben erörterte innere Moment der Bedeutung und des grammatischen Zusammenhangs. Unter gleichmässiger Berücksichtigung dieser Elemente erscheint als die zweckmässigste Conjectur འབྲལ་ (phonetische Verwandtschaft von མ und འ, graphische sehr häufige Verwechslung von བྲ und ཟ oder ཛ und ཛ mit ཛེ), welches das voraufgehende རུ་ in དང་ verwandeln und aus leicht begreiflichen euphonischen Gründen auf das die beiden ཅི་ einschliessende དང་ in der Weise zurückwirken muss, dass die Substitution eines འང་ angemessen scheinen dürfte, so dass mit Einschluss des oben von der Notwendigkeit der Ergänzung dieses Torsoverses Gesagten derselbe nunmehr die Gestalt gewinnt

ཅི་འང་ཅི་དང་འབྲལ་བ་ལ། དགོས་ཞིང་

An der Form མཛལ་ wäre dreierlei zu erwägen: 1) die Verwechslung mit འཛལ་བ་, die aber nach Jäschke (Dict. 175a, v. d. Nr. 5) häufig ist; 2) die Function von མཛལ་ als Imperativ, während das Verbum in འཛོལ་ einen besonderen Ausdruck für diese Form hat; 3) die nach seinen Bedeutungen unerklärliche Construction mit dem Terminativ (ཟ་མར་), wenn man nicht zu der Auskunft greifen wollte, in ཟ་མར་ ein Compositum zu erblicken, in welchem ཟ་ Nahrung im allgemeinen und མར་ Butter bezeichnete; mit demselben Rechte könnte man dann aber auch དང་ statt དང་ག་, དང་ཁ་ Appetit als mit གྲོགས་ in Composition stehend auffassen, was, selbst dann, wenn wir schon für diesen Fall statt གྲོགས་ — གྲོ་

conjicierten, in dieser Verbindung und in der mit ཟ་མར་ weder an sich einen sehr vernünftigen noch in den Gedankengang der Stelle sehr passenden Sinn ergäbe. Es ergibt sich also daraus zunächst, dass statt ཟ་མར་ zu lesen ist ཟ་མ་, und es ist dann kein Grund vorhanden, དང་ anders als in der gewöhnlichen Bedeutung der Copulativa zu fassen. Dem gerade bei der Verbindung mit དང་ befolgten Parallelismus der Wörter gegenüber muss die Gegenüberstellung des abstrakten གྲོགས་ und des concreten ཟ་མ་ eigentümlich berühren; doch auch sie findet ihre natürliche Erklärung darin, dass dem Abschreiber noch die einige Zeilen vorher vorgekommene Stelle in der Erinnerung schwebte, wo erst der Wunsch um Lebensunterhalt (འཚོ་བ་) und gleich darauf die Bitte um Hülfe und Freundschaft (གྲོགས་) ausgesprochen wurde. Auf die richtige Fährte leiten uns 1) die Stellung des Wortes hinter སྨིན་, so dass also schon fast a priori anzunehmen wäre, dass es eine mit der reifen Ernte in irgend einer Beziehung stehende Bedeutung hat; 2) der Parallelismus zu ཟ་མ་. Beide Bedingungen (dazu als dritte die der graphischen Erfordernis) erfüllt die Lesart གྲོ་ statt གྲོགས་, ein Wort, das zunächst die Frucht der Ernte, den Weizen, bezeichnet, und der andern Forderung durch seine zweite Bedeutung gerecht wird: „Frühstück“ im Gegensatz zu ཟ་མ་ der eigentlichen Hauptmahlzeit des Tages. (Über die Namen der Mahlzeiten vergl. insbesondere Ramsay, Western Tibet 100 (v. meal); über das Allgemeine Rockhill, Notes on the ethnology of Tibet 702 ff.)

Es bleibt noch die Stelle དེ་དང་དེ་ལ་བདག་སྨིན་དང་ zu erörtern. Hier liegt offenbar eine Corruption vor. Das breite དེ་དང་དེ་ལ་, das ohne jeglichen Grund den Vers um einen Fuss vermehrt, was doch

mit Leichtigkeit zu vermeiden war, unter dem man sich zumal alles und nichts vorstellen kann, ist in seiner plumpen Unbeholfenheit schwerlich die Mutterlesart des Textes gewesen: བདག་སྐྱིན་ ist vollends ein Nonsense, es sei denn, dass man es gepresst und gezwungen wie untibetisch als „Reifen des Besitzes“ auffasste, was zudem auch noch zu belegen wäre; denn བདག་པོ་ und in Comp. བདག་ heisst nicht der Besitz, sondern der Besitzer. Dies führt mit Notwendigkeit darauf, in བདག་ das bei དེ་ལ་ vermisste Nomen zu sehen und aus metrischen Gründen བདག་པོ་དེ་དག་ལ་ zu setzen, um in diesen Worten mit དགེས་ཤིང་ an der Spitze einen regelrechten, in den Zusammenhang passenden Vers zu erhalten. Somit muss སྐྱིན་དང་ in den dritten Vers gezogen werden, was den Ausfall des མ་ in ཟ་མ་ wie den des དང་ zwischen གྱི་ und ཟ་མ་ zur unmittelbaren, natürlichen Folge hat. Endlich glaube ich nach meinem Gefühl für tibetische Sprache und Metrik das im Text dem གྲོགས་ zugewiesene དུས་སུ་ dem སྐྱིན་ vorfügen zu müssen, wofür vor allem auch der in der Sache selbst liegende Grund spricht. Wir erhalten folglich die folgenden Verse:

ཅི་འདང་ཅི་དང་འབྲལ་བ་ལ།
དགེས་ཤིང་བདག་པོ་དེ་དག་ལ།
དུས་སུ་སྐྱིན་དང་གྱི་ཟ་མཛལ།

deren Veränderungen gegenüber dem Text vielleicht radikaler scheinen als sie in Wirklichkeit sind, die aber in höherem Grade als dieser der ursprünglichen Fassung näher stehen dürften.

10a, 8 ཆད་པར་ — ཆད་པར་

10b, 2 སེམས་ཅག་ — སེམས་ཅན་

10b, 2 འཆང་བ་ — འཆག་པ་

III.

11a, 7 བདབ་བ་ — བདབ་པ་

11b, 1 མཛོད་ — མཛེད་

11b, 4 གཟི་བྲིན་ vergl. Schiefner, Bonpo-Sûtra p. 26, no. 1; Waddell, a trilingual list of Nâga Râjas (J R A S 1894, 91—102) Nr. 58; Vyutp. fol. 250b, z. 1.

11b, 6 དམ་བ་ — དམ་པ་

11b, 7 ཤིང་པ་ལའི་ — ཤིང་ཕ་ལའི་

11b, 8 སྤྲུལ་ missing-link zwischen *ʼpʻrul-ba*, *sprul-ba* und *sbrul?* Vergl. auch 13b, 3, dagegen 14b, 5.

12a, 1 སྨིན་བར་ — སྨིན་པར་

12a, 2 ཟྲག་བྲེད་ (vergl. 14b, 4) — ཟག་བྲེད་ vergl. Schiefner, Bonpo-Sûtra S. 79, no. 1.

12a, 8 བསྟན་བ་ — བསྟན་པ་

12b, 8 ཞེས་པ་བཀྱ་ — ཞེས་བཀྱ་

13b, 3 ཟླགས་ (zweimal) — ཟླགས་

13b, 3 སྤྲུལ་ — སྤྲུལ་

13b, 8 སྤྲང་རྩི་ — སྦྲང་རྩི་

14b, 4 ཟྲ་མ་ — ཟ་མ་

14b, 5 སྡིག་བའི་ — སྡིག་པའི་

14b, 6 སྤྲལ་བའི་ — སྤྲལ་བའི་

14b, 7 བཤོང་མར་རྫིང་ — བཤོང་མ་རྫིང་

15a, 2 བརྗོད་ — བརྗེད་

15a, 4 བཤེགས་ — གཤེགས་ Schlagintweit (Sitzber. Bayr. Ak. 1875, p. 78) las in einem Münch. Cod. བཟིགས་པ་ für གཟིགས་པ་

15b, 1 སྦྱོར་ — སྦྱོར་

16a, 3 ལྷན་ཕར་ — ལྷན་པར་

16a, 5 ཆར་འབེབས་ — ཆར་བཞིན་དུ་འབབས་ *ćar* allein ist sinnlos, *obebs* ungrammatisch, daher zu reconstruieren nach 14b, 1.

16a, 7 ལྷན་བར་ — ལྷན་པར་

17a, 8 ཉག་རིགས་ Schreibfehler für ཉང་རིགས་

17b, 1 ལྷན་བར་ — ལྷན་པར་

17b, 3 ལེགས་བར་ — ལེགས་པར་

17b, 3 འབེབས་བར་ — འབབས་པར་

Excurs zu fol. 15a, 4.

Die Stelle 15a, 4—6 bedarf einer besonderen Erörterung. Dieselbe enthält ein bekanntes buddhistisches Glaubensdogma, über welches ausführlich Sykes. On the miniature chaityas and inscriptions of the Buddhist religious dogma, J R A S XVI 37—53 und Kern, Buddhismus I 364 ff. (siehe ferner Waddell 105; Kern, Manual of Buddhism 25. 49) gesprochen haben. Eine durch sechs Druckfehler entstellte tibetische Version der achtzeiligen Formel teilte Schlagintweit in seinem Buddhismus in Tibet pl. I mit. Die Textkritik macht es in diesem Falle unerlässlich, den Inhalt näher zu berücksichtigen. Wie ich nämlich konstatieren konnte, findet sich die zweite Hälfte der Formel, von *sdig-pa* . . . an, als selbständiger Spruch in Vasubandhu's Gâthâsaṁgraha, Nr. 14 in der Ausgabe von Schiefner, welcher in der gleichen Abhandlung S. 591 unter den am Schluss der tibetischen Übersetzung des Pratimoksha-Sûtra befindlichen Çloka's denselben Spruch in ebensolcher Fassung mitteilt. Das legt doch die Vermutung nahe, dass diese Verse erst später der ersten Strophe als Anhängsel angefügt wurden; ebenso teilt Csoma, Extracts from

Tibetan works, J A S B III 57 (= Duka 193) dieselbe Strophe in selbständiger Fassung als ein Compendium der buddhistischen Lehre mit*). Handelt es sich nun um die Frage, ob 1. Str. 4. Vers *de-skad* nach meiner Handschrift oder *ₒdi-skad* mit Schlagintweit zu lesen sei, so bleibt, wenn die 2. Strophe eine spätere Zufügung ist, keine andere Möglichkeit, als sich für *de-skad* zu entscheiden, in Anbetracht des zwischen *ₒdi* und *de* streng durchgeführten Unterschiedes (Jäschke-Wenzel § 27, 2). Auch zum Inhalte scheint mir diese Auffassung weit besser zu passen: die 1. Str. bildet offenbar für sich eine Gedankeneinheit, die sich wenig mit dem Inhalt der zweiten berührt, in jener ist das Thema aus der Metaphysik, in dieser aus der Ethik genommen; endlich wirkt auch hier das Gesetz des Parallelismus in voller Kraft: wie sich Vers 2 *de-rgyu* auf *čos*, so bezieht sich Vers 4 *de skad* auf *de la ₒgog pa* und dieses *de* wieder auf *čos* zurück; dem *Tathâgata* in Vers 2 entspricht *Mahâçramaṇa* Vers 4, und die *gsuṅs* am Schluss der beiden Verse schliessen sie wuchtig ab.

Die Handschrift hat *ₒgag-pa*, wofür ich mit Schlagintweit *ₒgog-pa* lese, gefasst im Sinne von *ₒgegs-pa*. Eine andere Hand (vielleicht Marx) hat schon im Text ein eingeklammertes und mit einem Fragezeichen versehenes ཊ hinzugefügt. Die gleiche Lesart bietet auch Candra Dás in der Ausgabe des Legendenwerkes *dPag bsam ₒkri šiṅ* (Bibl. Ind. Calc. 1890, fasc. I. Einl.), das jene Strophe unter den Versen seiner Einleitung enthält; statt *de la* findet sich hier deutlich *rgyu la ₒgog pa*. Ganz unsinnig lautet im Ms. der Vers སྡིག་པ་གང་དག་ཅི་བགྱིས་པ་, woraus mit voller Deutlichkeit hervorgeht, dass der Abschreiber sich nicht im mindesten um den Sinn dessen, was er schrieb, bekümmert, vielleicht gar nichts davon verstanden hat. Nach dieser Lesart könnte man nur folgendes produzieren:

Welche Sünden er auch immer begangen hat,
So hat er doch herrliche Tugenden ausgeübt
Und bezähmt seine eigene Seele. Oder:
Welche Sünden er auch begangen,
Welch' herrliche Tugenden er auch ausgeübt,
Bezähmt (oder gar bekehrt!) er sich doch völlig.

---

*) Vergl. auch Copleston 474; Feer, Analyse 183; die Verse sind auch in Csoma's Grammar § 239 abgedruckt.

Eine noch weit unsinnigere Version dieser Stanze finde ich jedoch in Münch. Cod. XII fol. 3b z. 5, wo dieselbe lautet:

oṁ c̓os rnams tams cad rgyud (!) las ₒbyuṅ |
de rgyud (!) de bžin gšegs pas gsuṅs |
rgyud (!) las ₒgog pa gaṅ yin pa |
dge sbyoṅ c̓eno (!) ₒdi skad gsuṅs |

Schlagintweit und Csoma haben übereinstimmend སྡིག་པ་ཅི་ཡང་མི་བྱ་སྟེ། Schiefner, Vasubandhu 564 und 591: སྡིག་པ་ཐམས་ཅད་མི་བྱ་སྟེ། Unsern Vers ganz und gar nach diesen Vorbildern umzugestalten, liegt kein Grund vor; es genügt zur Herstellung des richtigen Sinnes ཅི་ in མི་ zu verbessern; བགྱིས་པ་ hat ebenso viel Berechtigung als བགྱིས་དེ. Ms. ཚོགས་པ་ wie Csoma; Schlagintweit und Schiefner ཚོགས་པར་, das sich nur als Adverbium auffassen lässt; Schiefner übersetzt allerdings („vollendete Tugend üben"), als läse er ཚོགས་པ་. Ms. འདུལ་; Schlag., Schiefn. གདུལ་. Ms. རང་གིས in diesem Zuge sich selbst getreu, die übrigen རང་གི་, jedoch Prat. (l. c.) རང་གིས་.

Vita.

Ich, Berthold Laufer, wurde am 11. Oktober 1874 zu Köln am Rhein als Sohn des Kaufmanns Max Laufer geboren, besuchte von Ostern 1880 bis 1884 eine Städtische Elementarschule, von 1884 bis 1893 das Königl. Friedrich-Wilhelms-Gymnasium in meiner Vaterstadt, das ich mit dem Zeugnis der Reife verliess, um mich an der Universität zu Berlin zu immatrikulieren und zunächst Rechtswissenschaft, Nationalökonomie, Litteratur- und Kunstgeschichte zu studieren, in der Absicht, eine schriftstellerische Laufbahn einzuschlagen; ich hörte auf diesen Gebieten die Herren Professoren Pernice, Dernburg, Brunner, Kohler, Hübler, Hinschius, Wagner, Preuss, Dambach, Heilborn, Geiger, Gizycki †, Simmel, Goldschmidt (Kunsthistoriker), Friedländer, Fleischer. Darauf ging ich, einer ursprünglichen Neigung folgend, zum Studium orientalischer Sprachen und der Ethnographie über, hörte zuerst semitische Sprachen bei den Herren Professoren Schrader, Dieterici, Abel, Winckler und C. F. Lehmann, dann Persisch bei Prof. Sachau, Sanskrit bei Prof. Geldner, Pâli und Geschichte des Buddhismus bei Dr. Franke (jetzt in Königsberg), Malaisch bei Prof. v. d. Gabelentz †, Indogermanistik bei Prof. Schmidt, Deutsche Grammatik bei Prof. Roediger und Sprachwissenschaft bei Prof. Steinthal, Ethnologie bei Prof. Bastian und anthropologische und ethnographische Vorlesungen bei Dr. v. Luschan und Dr. Seler. Das Gebiet, auf welches ich mich allmählich konzentrierte, waren die ostasiatischen Sprachen, von denen ich Chinesisch, Manju und Mongolisch unter Anleitung

Herrn Prof. Grubes, Tibetisch und Lamaismus unter Herrn Privatdocent Dr. Huth und Japanisch am Seminar für orientalische Sprachen unter Herrn Prof. Lange und Lektor Senga studierte; endlich hörte ich noch dravidische Sprachen bei Prof. Oppert. Herbst 1895 immatrikulierte ich mich an der Universität Leipzig, wo ich die Herren Professoren Windisch, Conrady, Ratzel, E. Schmidt, Wollner, Zimmern, Birsch-Hirschfeld, Scholvin, Soerensen, Sievers, Brugmann hörte. Allen meinen Lehrern sage ich hiermit meinen herzlichsten Dank. Vom 1. Oktober 1896 bis 1. Oktober 1897 erfüllte ich meine militärische Dienstpflicht beim 5. Westfälischen Infanterie-Regiment No. 53 in Köln.